

Kállai Ernő művészettörténeti és műkritikai ösztöndíj

2018

Beszámoló

A Kállai Ernő ösztöndíj elmúlt három évében „Köztes terek—határátlépések” munkacímű kötetemen dolgoztam, és az ösztöndíjas időszak végével munkám is elkészülni látszik. Az utolsó év célkitűzése az volt, hogy az eddig elkészült, némiképp széttartó írásokat, jegyzeteket összefüggő, és a kuratórium kérésének megfelelően magyar nyelvű köteté szerkeszsem. A beszámolóhoz csatolom az első kilenc fejezetet; a tervek szerint a kötet tizenegy fejezetről áll majd, az utolsó kettő nagy vonalakban ugyancsak készen van, de decemberben még egy alaposabb szerkesztést igényel.

A kötet témaköreit az évközi beszámolómban ismertettem, a plusz fejezet onnan származik, hogy a börtönökkel foglalkozó témát bővítettem, így további részek szólnak a kalitkákról (transparens börtön), valamint a térképekről. Az írással-szerkesztéssel párhuzamosan a kötet spanyol változata is készül.

Az évközi beszámoló alkalmával ugyancsak említettem Földényi F. László idén megjelent kötetét, *Az eleven halál terei* címűt (Budapest: Jelenkor, 2018), amelynek tárgyalása nélkül, úgy gondoltam, nem szólhatok a börtönökről – a Földényi-kötetről szóló reflexiót utóbb mégis kivágtam a szövegemből, mert túlságosan kibillentette a fejezet arányait. Tervezem, hogy ezt az elemzést kicsit rendberakom, és önálló cikként fogom publikálni.

2018. októberében az ELTE Spanyol Tanszékén a kisregény műfajáról szerveztünk nemzetközi konferenciát (*La novela corta moderna en el mundo hispánico*, 2018. október 24-26), ahol a képek narrativitásáról tartottam előadást Ricardo Piglia kisregényelmélete tükrében („Una geometría conceptual. La narratividad de los cuadros vs. la estructura visual de la *nouvelle*”). A cikket publikálásra elfogadták, valószínűleg 2019-ben jelenik meg.

Kötetem elkészülésének közvetlen hasznán és örömén túl ebben a három évben legalább három, számomra nagyon fontos dolgora jöttem rá: megtanultam valamelyest egy irányba terelni meglehetősen szerteágazó érdeklődésemet;

elfogadtam, hogy írásaim talán soha nem lesznek a szó szigorúan vett értelmében tudományosak; valamint rájöttem, hogy a Kállai-ösztöndíj struktúrája (év eleji munkaterv—évközi mérleg—év végi beszámoló) tökéletesen alkalmas arra, hogy a későbbiekben is ennek megfelelően, és az ösztöndíj előtti éveimhez képest sokkal hatékonyabban dolgozzak. Mindezekért nagyon hálás vagyok, és legalább ennyire azért a bizalomért és támogatásért, amelyről az ösztöndíj három éve alatt a Kuratórium mindvégig biztosított.

Tisztelettel és köszönettel:

Kutasy Mercédesz

Budapest, 2018. november 27.